

Fremsat den 25. februar 2016 af miljø- og fødevareministeren (Eva Kjer Hansen)

Forslag

til

Lov om ændring af dyreværnsloven

(Skærpelse af straffen i grove dyreværnsager, meddelelse af påbud og forbud, ophævelse af krav om tilladelse til æglægningsbure)

§ 1

I dyreværnsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1150 af 12. september 2015, foretages følgende ændringer:

1. § 6 affattes således:

»§ 6. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om indretning, drift og anvendelse af ægproduktionssystemer, herunder om pasning og pleje af æglæggende høner.«

2. §§ 7 og 8 ophæves.

3. § 24 b, stk. 1, affattes således:

»Miljø- og fødevareministeren kan meddele de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelsen af loven eller regler fastsat i medfør af loven eller af Den Europæiske Unions forordninger om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd. Påbud og forbud skal meddeles skriftligt. Endvidere skal den, der har ansvaret for dyret, have lejlighed til at udtale sig, før et påbud eller forbud meddeles.«

4. To steder i § 24 b, stk. 3, og i § 24 e, stk. 1, ændres »påbud« til: »påbud eller forbud«.

5. § 28, stk. 1 og 2, ophæves og i stedet indsættes:

»Den, som ved overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

Stk. 2. Har det i stk. 1 nævnte forhold haft karakter af grovere uforsvarlig behandling af dyr, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 3. Har det i stk. 2, jf. stk. 1, nævnte forhold haft karakter af mishandling, er straffen fængsel indtil 2 år.

Stk. 4. Med mindre højere straf er forskyldt efter stk. 1-3, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder den, der

- 1) overtræder §§ 1-3, § 3 a, stk. 1, § 5, § 9, § 11, stk. 2, § 13, stk. 1, § 14, stk. 1 og 2, § 16, § 17, stk. 1-3, § 18, stk. 1, § 19, § 19 a og § 24 a, stk. 4,
- 2) tilsidesætter et vilkår for en tilladelse eller
- 3) undlader at efterkomme et påbud eller forbud efter § 24 b, stk. 1.«

Stk. 3 - 9 bliver herefter stk. 5 - 11.

6. I § 28, *stk. 7*, der bliver *stk. 9*, ændres »stk. 5 og 6« til: »stk. 7 og 8«.

7. I § 29, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres »§ 28, stk. 9« til: »§ 28, stk. 11«.

8. I § 32, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres »§ 28, stk. 7« til: »§ 28, stk. 9«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2016.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
  - 2.1. Skærpelse af straffen i grove dyreværnsager
    - 2.1.1. Gældende ret
      - 2.1.1.1. Dyreværnslovens § 28, stk. 1
      - 2.1.1.2. Niveaue for bøder og fængselsstraffe
      - 2.1.1.3. Bødeniveauer
      - 2.1.1.4. Retspraksis vedrørende fængselsstraf
    - 2.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
      - 2.1.2.1. Særligt om bøder
      - 2.1.2.2. Særligt om fængselsstraf
  - 2.2. Meddelelse af påbud og forbud
    - 2.2.1. Gældende ret
    - 2.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.3. Ophævelse af krav om tilladelse til at anvende æglægningsbure
    - 2.3.1. Gældende ret
    - 2.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med lovforslaget foreslås straffen for overtrædelse af dyreværnsloven skærpet i sager om mishandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr, og i gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, både hvad angår varigheden af fængselsstraffe og - for så vidt angår sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr og i gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr - bødestørrelserne. Forslaget omfatter såvel overtrædelser begået i forbindelse med udøvelse af erhverv som sager om privates behandling af dyr. Dog foreslås der ingen ændringer i bødestørrelserne for så vidt angår de sager om transport af dyr, som blev skærpet med lov nr. 530 af 6. juni 2007 om ændring af dyreværnsloven.

Baggrunden for den foreslåede straffeskærpelse er, at mishandling af dyr og grovere uforsvarlig behandling af dyr og gentagelse af uforsvarlig behandling af dyr er alvorlige forseelser, hvilket i højere grad bør afspejles i strafudmålingen.

Med lovforslaget foreslås det endvidere at ændre den nuværende påbudsbestemmelse således, at anvendelsesområdet for påbud udvides. Det foreslås endvidere samtidig at indføre hjemmel til at meddele forbud. Med forlig om veterinær-

rområdet af 2. november 2012 (Veterinærforlig II) blev det aftalt at overveje at øge anvendelsen af påbud samt at indføre mulighed for brug af forbud på dyrevelfærdsområdet, som en del af den styrkede incitamentsstruktur for at motivere til regelefterlevelse. Miljø- og Fødevareministeriet har vurderet, at der er behov for i videre udstrækning at kunne anvende påbud på området samt at indføre hjemmel til at kunne meddele forbud.

Herudover foreslås det, at kravet i dyreværnslovens § 6 om, at æglægningsbure kun må anvendes med tilladelse fra Fødevarestyrelsen, ophæves. Baggrunden er, at der ikke længere vurderes at være behov for særlige tilladelser til burægproduktion, fordi al burægproduktion nu sker i berigede bure og skal opfylde de krav, der fremgår af bekendtgørelse om beskyttelse af æglæggende høner.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Skærpelse af straffen i grove dyreværnsager

2.1.1. Gældende ret

Den generelle straffebestemmelse i dyreværnsloven er § 28, hvorefter overtrædelse af dyreværnsloven og regler udstedt i medfør af loven straffes med bøde eller fængsel.

Den centrale del af straffebestemmelsen er lovens § 28, stk. 1. Efter denne bestemmelse kan den, som ved overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år. Ved udmålingen af straffen skal der tages hensyn til, om der foreligger uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyr. Hvis forholdet har haft karakter af mishandling, er straffen fængsel indtil 1 år og i gentagelsestilfælde indtil 2 år, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 3. pkt.

Det fremgår af § 28, stk. 2, at medmindre højere straf er forskyldt efter stk. 1, straffes overtrædelse af en række nærmere angivne bestemmelser i dyreværnsloven (herunder bestemmelserne §§ 1–3), med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Samme strafferamme gælder for tilsidesættelse af et vilkår for en tilladelse eller undladelse af at efterkomme et påbud efter § 24 b, stk. 1, uden at der er tale om uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller forhold med karakter af mishandling af dyr.

Ved udmåling af straf efter dyreværnsloven eller efter regler fastsat i medfør af § 28, stk. 5 og 6, i dyreværnsloven anses det for en skærpene omstændighed, hvis overtrædelsen er begået som led i udøvelse af erhverv, herunder dyretransporter, jf. § 28, stk. 7.

Det fremgår af § 29, stk. 1, at den, der ved dom findes skyldig i mishandling, grovere uforsvarlig behandling, eller i på ny at have gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr, ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum kan blive frataget retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr. Det samme gælder den, der efter tidligere at have gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr på ny findes skyldig i en sådan overtrædelse. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte dyrearter, og ifølge retspraksis kan forbuddet også begrænses til at angå et bestemt antal dyr. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Ifølge bekendtgørelse nr. 1712 af 15. december 2015 om forelæggelse af veterinærfaglige spørgsmål for Det Veterinære Sundhedsråd kan parterne i straffesager forelægge konkrete veterinærfaglige spørgsmål for Det Veterinære Sundhedsråd til udtalelse.

2.1.1.1. Dyreværnslovens § 28, stk. 1

Ved udmåling af straffen efter dyreværnslovens § 28, stk. 1, skal der tages hensyn til, om der foreligger uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyr. Er et forhold så groft, at det har karakter af mishandling af dyret, skal der som udgangspunkt idømmes fængselsstraf.

Forhold, der har karakter af mishandling er den groveste form for overlast, som dyr kan udsættes for. Ifølge forarbejderne til ændringen af dyreværnsloven i 2007 (Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 7754 ff. og tillæg B, side 1441) vil dyrene i sager om grovere uforsvarlig behandling

typisk have været udsat for overlast, der har medført skader af grovere karakter, for eksempel ved høj grad af smerte, lidelse, angst eller varigt mén, jf. dyreværnslovens § 1. Det Veterinære Sundhedsråd vurderer forholdet ud fra dyrets lidelsesgrad, varigheden af den behandling dyret er udsat for og det enkelte dyrs konkrete skade.

Bestemmelserne i dyreværnslovens § 28 om straf indebærer således en vurdering af, om en overtrædelse må anses for uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling.

I praksis vil en påstand om fængselsstraf – hvis tiltalte ikke tidligere er straffet for overtrædelse af dyreværnslovgivningen – primært være relevant i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr og typisk, hvor der er tale om adskillige dyr, flere overtrædelser, eller hvor overtrædelsen har medført omfattende skader på dyret eller dyrene.

Ved strafudmålingen finder de almindelige strafferetlige principper og bestemmelserne i straffelovens almindelige del anvendelse. Betingede fængselsstraffe kommer især på tale i de sager, hvor den tiltaltes personlige forhold har været en af årsagerne til lovovertrædelsen. Det følger af almindelige strafferetlige principper, at det blandt andet skal være en skærpene omstændighed, at gerningsmanden er tidligere straffet, jf. straffelovens § 81, nr. 1. I retspraksis tillægges forstraffe således betydning ved udmåling af straf.

2.1.1.2. Niveauet for bøder og fængselsstraffe

En gennemgang af domme viser blandt andet, at der i dyreværnsager ofte er tale om forhold, der indebærer en overtrædelse både af bestemmelser i dyreværnsloven (for eksempel §§ 1-3) og af bestemmelser i de dyreartsspecifikke velfærdslove eller regler i andre retsfor skrifter (for eksempel regler om mærkning eller regler om transport). Den typiske sag vedrører således sjældent alene overtrædelser af dyreværnsloven. Straffen vil i de tilfælde blive udmålt samlet, og sanktionen for den enkelte lovovertrædelse fremgår ikke altid af den konkrete dom.

På baggrund af Rigsadvokatens udtalelse af 20. september 2002 om straffene for overtrædelse af dyreværnsloven blev bødeniveauet i sager om overtrædelse af dyreværnslovgivningen generelt set skærpet væsentligt med lov nr. 384 af 28. maj 2003 om ændring af dyreværnsloven i 2003 (Folketingstidende 2002-03, tillæg A, side 3831 og 3852). Skærperne omfattede både sager om overtrædelser, der var begået som led i gerningsmandens udøvelse af erhverv og sager om privates hold af dyr. Af bemærkningerne til ændringslovens ikrafttrædelsesbestemmelse fremgår, at tidligere straffe for overtrædelse af de hidtidige regler i dyreværnslovgivningen kan tillægges gentagelsesvirkning efter de nye regler.

Med lov nr. 530 af 6. juni 2007 om ændring af dyreværnsloven (Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 7754 og til-

læg B, side 1441) blev sanktionerne for visse dyretransporter yderligere skærpet. Hermed blev blandt andet det generelle bødeniveau i dyreværnslovens § 28 hævet for overtrædelse af reglerne om transport af dyr. Bødeskærpelsen omfatter de landmænd og transportører af dyr, som hver især bærer et ansvar for transportens forløb. Der var for disse persongrupper tale om mere end en fordobling af minimumsbøderne i forhold til det niveau, som blev vedtaget med 2003-ændringen af dyreværnsloven.

2.1.1.3. Bødeniveauer

De nuværende bødetakster m.v. i sager om overtrædelse af dyreværnslovgivningen fremgår af bemærkningerne til lovforslagene vedrørende ændringslov nr. 384 af 28. maj 2003 og ændringslov nr. 530 af 6. juni 2007 og betænkningen til denne lov, ligesom de er indarbejdet i Rigsadvokatens meddelelse nr. 2/2008. Tidligere straffe for overtrædelse af de hidtidige regler i dyreværnslovgivningen kan tillægges gentagelsesvirkning efter 2003-reglerne.

I sager om privates hold af dyr bør der, ifølge forarbejderne til 2003-ændringen af dyreværnsloven (Folketingstidende 2002-03, tillæg A, spalte 3831 og 3852), som udgangspunkt ikke udmåles bøder under følgende strafpositioner, hvad angår uforsvarlig og grovere uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. og 2. pkt., i andengangstilfælde for så vidt der ikke findes grundlag for fængselsstraf:

<i>Overtrædelse</i>	<i>1. gang</i>	<i>2. gang</i>
Uforsvarlig behandling af dyr	2.000 kr.	3.000 kr.
Grovere uforsvarlig behandling af dyr	5.000 kr.	7.500 kr.

Når overtrædelsen er begået som led i erhverv, betragtes det som en skærpende omstændighed, jf. § 28, stk. 7. I disse sager bør der som udgangspunkt ikke udmåles bøder under følgende strafpositioner, hvad angår uforsvarlig og grovere uforsvarlig behandling af dyr og ikke uforsvarlig behandling af dyr (væsentlig ulempe), jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 2, jf. stk. 7, i andengangstilfælde for så vidt der ikke findes grundlag for fængselsstraf:

<i>Overtrædelse</i>	<i>1. gang</i>	<i>2. gang</i>
Ikke uforsvarlig behandling af dyr (væsentlig ulempe)	3.000 kr.	4.500 kr.

Uforsvarlig behandling af dyr	5.000 kr.	7.500 kr.
Grovere uforsvarlig behandling af dyr	10.000 kr.	15.000 kr.

Med lov nr. 530 af 6. juni 2007 om ændring af dyreværnsloven er bødestraffene blevet skærpet for så vidt angår visse sager om transport af dyr (overtrædelser begået af landmænd og transportører). Under lovforslagets behandling i Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri indstillede et flertal af udvalget lovforslaget til vedtagelse med ændringsforslag om blandt andet bødestraffene (jf. betænkningen til denne lov, Folketingstidende 2006-07, tillæg B, side 1441). Flertallets ændringsforslag havde til formål at skærpe strafniveauet i visse sager om transport af dyr i forhold til det strafniveau, der fremgår af Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 7754. Ændringsforslaget blev vedtaget og indebærer, at straffene herefter som minimum bør være følgende:

<i>Overtrædelse</i>	<i>1. gang</i>	<i>2. gang</i>
Ikke uforsvarlig behandling af dyr (væsentlig ulempe)	7.000 kr.	12.000 kr.
Uforsvarlig behandling af dyr	13.000 kr.	18.000 kr.
Grovere uforsvarlig behandling af dyr	25.000 kr.	40.000 kr.

For at modvirke, at personer som led i deres erhverv konsekvent overtræder dyreværnslovgivningen, vil der i sådanne sager kunne være grundlag for absolut kumulation, det vil sige sammenlægning af de bøder, der isoleret set er forskyldt i de enkelte tilfælde. Det anføres i bemærkningerne til både lov nr. 384 af 28. maj 2003 og lov nr. 530 af 6. juni 2007, at det må bero på en konkret vurdering i den enkelte sag, i hvilket omfang dette udmålingsprincip om absolut kumulation bør anvendes.

Spørgsmålet om, hvilken bøde der skal udmåles i den enkelte konkrete sag, beror på domstolens samlede vurdering af sagens foreliggende omstændigheder. Det betyder, at der kan være grundlag for at udmåle bøder, der er højere og efter omstændighederne væsentligt højere end dem, der følger af de nævnte udgangspunkter. Det kan for eksempel være i sager, hvor det konkret kan lægges til grund, at der er opnået eller tilsigtet en økonomisk vinding. Omvendt kan der også konkret være grundlag for at udmåle lavere bøder end de anførte, for eksempel hvis forholdet i den konkrete sag har

mindre strafværdighed eller den pågældendes personlige forhold taler for det. De domme, hvor bødestørrelserne adskiller sig fra de vejledende bødestørrelser, er for så vidt angår lavere bødestørrelser primært konkret begrundede i særlige tidsmæssige eller personlige forhold, og for så vidt angår højere bødestørrelser, er der ofte tale om domme, der vedrører mange forhold på flere områder, der er til bedømmelse samtidig.

2.1.1.4. Retspraksis vedrørende fængselsstraf

Justitsministeriet har på baggrund af en forespørgsel fra Miljø- og Fødevarerministeriet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten i marts 2015 om retspraksis generelt ved overtrædelse af dyreværnslovgivningen. I den forbindelse oplyser Rigsadvokaten blandt andet, at straffniveauefter retspraksis i sager, hvor der er tale om forhold med karakter af mishandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 3. pkt., synes at ligge i niveauefter omkring 30 dages fængsel afhængig af sagens omstændigheder og grovhed. Straffastsættelsen i disse sager beror ligesom i andre straffesager på domstolens konkrete vurdering af forholdets karakter og grovhed sammenholdt med sagens øvrige omstændigheder, herunder oplysninger om den tiltaltes personlige forhold.

I praksis foreligger sager om forhold med karakter af mishandling blandt andet i situationer, hvor landmænd gennem længere tid ikke har draget omsorg for en besætning af produktionsdyr blandt andet med den følge, at dyrene er syge, stærkt afmagrede eller døde, men kan også foreligge ved private personers manglende omsorg for eller skadeforvoldelse mod dyr.

Som eksempler fra retspraksis på sager, hvor der er straffet for overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1, 3. pkt., om forhold med karakter af mishandling kan fremhæves:

Østre Landsrets dom af 19. september 2005 (gengivet i U 2006.61Ø), hvor en ustraffet landmand blev fundet skyldig i overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1, og stk. 2, jf. §§ 1 og 2, ved gennem en længere periode at have holdt høner på en groft uforsvarlig måde med karakter af mishandling, idet der på tiltaltes ejendom blev fundet mange tusinde udsultede, døde høner. Tiltalte blev idømt 30 dages fængsel og frakendt retten til at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr i 5 år.

Retten i Næstveds dom af 6. oktober 2010 (gengivet i anklagemyndighedens vidensbase som AM2010-10.06B2), hvor den tiltalte blev idømt 30 dages ubetinget fængsel for at have behandlet sin hund groft uforsvarligt med karakter af mishandling, idet han slog hunden mange gange i hovedet med et jernrør i den hensigt at aflive hunden, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 3. pkt., jf. § 1, § 2 og § 28, stk. 2, nr. 1, jf. § 13. Retten lagde ved strafudmålingen vægt på, at tiltalte nøje havde planlagt at aflive sin hund på en for hunden smertefuld måde. Tiltalte blev i øvrigt samtidig frakendt retten til at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele beskæftige sig med dyr i 5 år, jf. dyreværnslovens § 29, stk. 1.

Vestre Landsrets dom af 16. august 2012 (gengivet i Tidsskrift for Kriminalret 2012, side 989), hvor tiltalte blev idømt betinget fængsel i 20 dage ved at have behandlet en hund af racen Chihuahua groft uforsvarligt med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 3. pkt., jf. § 1, idet han kastede hunden mod en dør og derefter ud på en græsplane, hvorefter han ruskede hunden, hvorefter hunden afgik ved døden. Ved straffastsættelsen blev der på den ene side lagt vægt på, at der var tale om dyremishandling, og på den anden side forholdets enkeltstående karakter, de formildende omstændigheder omkring optakten til episoden, tiltaltes personlige forhold, samt at forholdet var begået for næsten 2 år siden.

Retten i Hernings dom af 10. oktober 2012 (Rettens nr. 5-1861/2012), hvor en landmand, der tidligere var straffet for overtrædelse af dyreværnsloven, blev fundet skyldig i to forhold om overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1. Landmanden blev fundet skyldig i overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1, 3. pkt., jf. stk. 7, jf. § 1 og § 2, ved at have behandlet sin svinebesætning groft uforsvarligt med karakter af mishandling, idet grisene ikke blev tilført tilstrækkeligt foder, hvilket medførte at ca. 500 smågrise døde, og ca. 450 smågrise måtte aflives, ligesom flere grise åd af kadaverne. Endvidere blev landmanden fundet skyldig i overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1, 2. pkt., jf. stk. 7, jf. § 1 og § 2, ved at have behandlet sin svinebesætning groft uforsvarligt, idet 7 slagtesvin igennem dage til uger ikke var blevet behandlet for deres lidelser, hvilket medførte, at dyrene måtte aflives. Tiltalte blev idømt 30 dages betinget fængsel med en prøvetid på 1 år. Derudover blev landmanden frakendt retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med produktionsdyr i 3 år.

Østre Landsret dom af 11. juni 2015, hvor to tiltalte begge blev idømt 30 dages ubetinget fængsel for i forening, og efter forudgående aftale at have udsat en pony for grov uforsvarlig behandling med karakter af mishandling, idet de pågældende skar halsen over på ponyen med en kniv uden forudgående bedøvelse, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 3. pkt., jf. § 28, stk. 2, jf. § 1, § 2 og § 13, stk. 1.

Som eksempler fra retspraksis på sager, hvor der er straffet for overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. og 2. pkt., om grovere uforsvarlig behandling af dyr og om gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, kan der henvises til:

Østre Landsrets dom af 24. april 2006 (gengivet i U 2006.2197Ø), hvor en 55-årig ustraffet landmand blev idømt 20 dages betinget fængsel for overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. og 2. pkt., jf. §§ 1, 2 og 3, jf. § 28, stk. 7, ved at have behandlet sin besætning bestående af ca. 1.700 svin groft uforsvarligt blandt andet ved gennem et længere tidsrum ikke at have givet svinene permanent adgang til frisk vand og halm og for ikke at have adskilt syge svin fra raske svin og herved at have sørget for behandling

af de syge svin. En nedlagt påstand om rettighedsfrakendelse blev ikke fulgt.

Retten i Helsingørs dom af 10. marts 2009 (gengivet i anklagemyndighedens vidensbase som AM 2009.03.10B2), hvor tiltalte blev idømt en bøde på 7.500 kr. for grovere uforsvarlig behandling af en schæferhund samt frakendt retten til at holde dyr i 3 år. Tiltalte blev dømt skyldig i overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., jf. 2. pkt., jf. § 1, § 2 og § 3, stk. 1, ved at holde schæferhunden under uhygiejniske forhold og for manglende pleje, hvilket medførte, at schæferhunden måtte aflives.

Endelig kan der – som eksempel på en dom, hvor der var tale om gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr – henvises til en dom afsagt den 28. juni 2010 af Retten på Bornholm (1-187/2010 og 370/2009). Den tiltalte, som tidligere var dømt for uforsvarlig behandling af dyr, blev idømt en bøde på 5.000 kr. for uforsvarlig behandling af 3 heste, 5 hunde og et fjerkræhold ved gennem længere tid ikke at have passet dyrene i overensstemmelse med deres behov med hensyn til navnlig fodring, vanding og generel behandling. Retten fandt det endvidere bevist, at de rum og arealer, hvor dyrene blev holdt, ikke havde været indrettet på en måde, der tilgodeså dyrenes behov. Retten fandt det desuden bevist, at tiltalte ikke havde efterkommet et meddelt pålæg. Østre Landsret stadfæstede dommen den 23. september 2010 (10. afd. a.s. nr. S2152-10), idet Landsretten også fandt tiltalte skyldig i overtrædelse af hundelovens § 12, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, ved at have undladt at mærke og registrere hunde.

2.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Mishandling af dyr er alvorlige forseelser. Miljø- og Fødevareministeriet ønsker, at straffen for de grovere overtrædelser af dyreværnsloven, det vil sige i sager om forhold med karakter af mishandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr og i sager om gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, skal sættes op, så strafniveauet i højere grad afspejler forholdets grovhed. Dette forventes samtidig at kunne have en forebyggende effekt.

Efter Miljø- og Fødevareministeriets opfattelse er der ikke behov for at skærpe straffene i sager om førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling af dyr.

Det vurderes mest hensigtsmæssigt, at dyreværnslovens generelle straffebestemmelse i § 28, stk. 1, ændres således, at den skelner mellem strafferammen for henholdsvis uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr og grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling. Den gældende strafferamme i § 28, stk. 1, 1. pkt. – bøde eller fængsel indtil 1 år – gælder i dag både for sager om uforsvarlig behandling af dyr og sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr. Det har indgået i overvejelserne om at adskille strafferammen for uforsvarlig behandling af dyr og grovere uforsvarlig behandling af dyr, om der

i den forbindelse skal ske en ændring (nedsættelse) af strafferammen i det foreslåede stk. 1 af bestemmelsen, som efter det foreslåede fremover alene vil vedrøre uforsvarlig behandling af dyr. Imidlertid foreslås den nuværende strafferamme på bøde og fængselsstraf indtil 1 år fastholdt i sager om uforsvarlig behandling af dyr, idet det er hensigten med lovforslaget, at straffen for uforsvarlig behandling af dyr i gentagelsestilfælde skærpes.

Dyr, der er i menneskers varetægt skal behandles forsvarligt og omsorgsfuldt. Det skal sikres, at straffen for overtrædelse af dyreværnslovgivningen afspejler forholdets grovhed, uanset om der er tale om dyr, som holdes i erhvervmæssig henseende eller som familie- eller hobbydyr. Der er eksempler på sager, hvor der er idømt korte fængselsstraffe for at slå dyr ihjel på en brutal måde. Den retstilstand bør efter Miljø- og Fødevareministeriet opfattelse ændres og længden af fængselsstraffene i sagerne om grovere overtrædelser af dyreværnsloven øges. Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at der også er behov for at skærpe bødeniveauet i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr og i gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr (for så vidt der ikke skal idømmes fængselsstraf), så bøderne i højere grad sættes i forhold til alvoren af den konkrete overtrædelse.

Som det fremgår ovenfor under punkt 2.1.1.4. ligger udgangspunktet for de idømte fængselsstraffe for forhold med karakter af mishandling af dyr på ca. 30 dage. Som eksemplerne viser, gælder dette også i tilfælde, hvor overtrædelsen er begået forsætligt. Derfor er der behov for at ændre strafferammen, således at de fængselsstraffe, der fremover bliver idømt for grovere overtrædelser af dyreværnsloven, bliver yderligere differentieret ved, at der idømmes længere fængselsstraffe ved de grovere forhold, end tilfældet er i dag.

I og med at det foreslås, at strafferammen i det foreslåede § 28, stk. 2 og 3, henholdsvis udvides og ændres til fængsel indtil to år, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, er behovet for en særlig strafferamme til gentagelsestilfælde ikke længere til stede i sager om forhold med karakter af mishandling af dyr. Af samme grund er der ikke behov for en særlig strafferamme til gentagelsestilfælde af grovere uforsvarlig behandling af dyr. For så vidt angår straf for gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, findes der tilsvarende behov for at skærpe denne. Dette vurderes at kunne ske indenfor den gældende strafferamme på fængsel indtil 1 år, selvom grovere uforsvarlig behandling af dyr fremover vil skulle behandles efter den foreslåede strafferamme i § 28, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Med lovforslaget lægges der op til en skærpelse af straffene i dyreværnslovens § 28, stk. 1, som vedrører de grovere overtrædelser. Med forslaget tilsigtes der dog ingen ændring af straffen for førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling af dyr.

Det er hensigten at skærpe udmålingen af bødestrafen i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr og i gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, og for så vidt angår fængselsstraf i sager om forhold med karakter af mishandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr og gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr. Dog foreslås der ingen ændringer i bødestørrelserne for så vidt angår de sager om transport af dyr, som blev skærpet med lov nr. 530 af 6. juni 2007 om ændring af dyreværnsloven. Straffen for førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling af dyr tilsigtes heller ikke ændret. Overtrædelser af dyreværnslovgivningen, der ikke udgør uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr eller som ikke har karakter af mishandling af dyr, vil som hidtil kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, jf. § 28, stk. 2, der med forslaget bliver stk. 4.

Det foreslås, at dyreværnslovens § 28, stk. 1, ændres således, at overtrædelser af dyreværnslovgivningen som udgør grovere uforsvarlig behandling af dyr, kan straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år og således, at forhold, der har karakter af mishandling af dyr, jf. § 28, stk. 1, 3. pkt., der med forslaget bliver stk. 3, kan straffes med fængsel indtil 2 år. Disse skærpselser har til formål at hæve strafniveauet for så vidt angår de grovere sager, det vil sige sager om forhold med karakter af mishandling af dyr og grovere uforsvarlig behandling af dyr. Gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr er også grove overtrædelser af dyreværnslovgivningen, og det er derfor også hensigten med lovforslaget, at straffen i disse sager skal skærpes. Derimod foreslås der ingen ændring af straffen for førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling af dyr.

Loven finder anvendelse på overtrædelser af dyreværnslovgivningen, der begås efter den 1. juli 2016, jf. lovforslagets § 2. Er gerningsmanden tidligere blevet straffet for overtrædelse af dyreværnslovgivningen, kan sådanne overtrædelser også tillægges gentagelsesvirkning efter de nye regler.

2.1.2.1. Særligt om bøder

Der er senest ved lov nr. 384 af 28. maj 2003 sket en generel forhøjelse af bødestørrelserne for overtrædelse af dyreværnslovgivningen, mens bødeniveauet for overtrædelse af reglerne om erhvervsmæssig transport af dyr er skærpet yderligere ved lov nr. 530 af 6. juni 2007. Er et forhold så groft, at det har karakter af mishandling af dyr, skal der som udgangspunkt idømmes fængselsstraf. Den endelige afgørelse heraf henhører under domstolene.

Med lovforslaget foreslås der ingen ændring i 2003-opdelingen af bødernes størrelse efter alvor (uforsvarlig behandling og grovere uforsvarlig behandling af dyr). Hvis forholdet

har karakter af mishandling skal straffen fortsat være fængsel. Alvorsgraden i den gældende § 28, stk. 1, fastholdes således i det væsentlige uændret, men bestemmelsen foreslås opdelt så det tydeliggøres, at der i udgangspunktet fortsat ikke kan udmåles bøder i sager om forhold med karakter af mishandling. Lovforslaget ændrer heller ikke ved § 28, stk. 7, der med forslaget bliver stk. 9, hvorefter det som hidtil betragtes som en skærpene omstændighed, at overtrædelser er sket i forbindelse med gerningsmandens udøvelse af sit erhverv.

Der foreslås ikke ændringer i § 28, stk. 2, der med forslaget bliver stk. 4, hvad angår overtrædelse af nærmere angivne bestemmelser i dyreværnsloven, der ikke samtidig udgør uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller forhold med karakter af mishandling af dyr. Det er hensigten, at bødeniveauet for disse overtrædelser og for førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling af dyr skal forblive uændret – både hvad angår bødestørrelserne i og uden for erhverv. De ændringer, der foreslås med den nye affattelse af § 28, stk. 2, er alene konsekvenser af andre foreslåede ændringer i lovforslaget.

Det er Miljø- og Fødevarerministeriets opfattelse, at skærpselsen af bødestraffene for så vidt angår sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr og gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr (for så vidt der ikke skal idømmes fængselsstraf), bør bestå i en fordobling af de bødestørrelser, som er angivet i forarbejderne til lov nr. 384 af 28. maj 2003 (Folketingstidende 2002-03, tillæg A, spalte 3831 ff.) og gengivet ovenfor under pkt. 2.1.1.3.

Der foreslås ingen ændringer i bødestørrelserne for så vidt angår de sager om transport af dyr, hvor bødestørrelserne blev skærpet med lov nr. 530 af 6. juni 2007 om ændring af dyreværnsloven.

Følgende strafpositioner foreslås som udgangspunkt for strafudmålingen.

Overtrædelser udenfor erhvervsforhold (privates hold af dyr):

<i>Overtrædelse</i>	<i>1. gang</i>	<i>2. gang</i>
Uforsvarlig behandling af dyr	2.000 kr.	6.000 kr.
Grovere uforsvarlig behandling af dyr	10.000 kr.	15.000 kr.

Overtrædelser i erhvervsforhold:

<i>Overtrædelse</i>	<i>1. gang</i>	<i>2. gang</i>
---------------------	----------------	----------------

Uforsvarlig behandling af dyr	5.000 kr.	15.000 kr.
Grovere uforsvarlig behandling af dyr	20.000 kr.	30.000 kr.

Derudover finder Miljø- og Fødevareministeriet, at det skal anses som en skærpende omstændighed, hvis der i sager inden for erhverv foreligger gentagne og eventuelt systematiske overtrædelser, hvilket bør føre til en væsentlig højere bøde end det ovenfor anførte i andengangstilfælde inden for erhverv.

Der foreslås ingen ændringer i bødestørrelserne for så vidt angår de sager om transport af dyr, hvor bødestørrelserne blev skærpet med lov nr. 530 af 6. juni 2007 om ændring af dyreværnsloven.

For at modvirke, at personer som led i deres erhverv konsekvent overtræder dyreværnslovgivningen, er det Miljø- og Fødevareministeriets opfattelse, at der i sådanne sager vil kunne være grundlag for absolut kumulation, det vil sige sammenlægning af de bøder, der isoleret set er forskyldt i de enkelte tilfælde. Derved opnås samme retsstilling for det øvrige erhverv som for dyretransporter. Det bemærkes, at det må bero på en konkret vurdering i den enkelte sag, i hvilket omfang dette udmålingsprincip om absolut kumulation bør anvendes.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

2.1.2.2. Særligt om fængselsstraf

Med lovforslaget foreslås det at skærpe udgangspunktet for længden af udmålte fængselsstraffe, navnlig i de grove tilfælde af uforsvarlig behandling af dyr og ved egentlig mishandling af dyr.

Det foreslås derfor at skærpe fængselsstraffene for forhold med karakter af mishandling og grovere uforsvarlig behandling af dyr til et udgangspunkt, der svarer til det dobbelte af den straf, der udmåles i dag. Dette både for så vidt angår overtrædelser begået i og udenfor erhverv. Ligeledes foreslås det, at der på tilsvarende vis sker en skærpelse af straffen i sager om gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, hvor domstolene vurderer, at der bør idømmes en fængselsstraf.

Det er ikke hensigten at udvide de kategorier af lovovertrædelser, der kan medføre fængselsstraf, men det er derimod hensigten, at de fængselsstraffe, der idømmes for de grovere

forhold, som udgangspunkt bliver dobbelt så lange som de nuværende.

Dyreværnsloven skelner ikke mellem dyrearter. Derfor forudsættes det, at der ved strafudmålingen ikke bliver lagt afgørende vægt på, hvilken dyreart sagen vedrører. Strafudmålingen foretages ud fra en konkret vurdering i det enkelte tilfælde. I vurderingen vil der blandt andet skulle lægges vægt på overtrædelsens alvor, overtrædelsens omfang, overtrædelsens art, om overtrædelsen er sket med fortsæt eller har systematisk karakter og eventuelle andre omstændigheder (jf. straffelovens almindelige del).

Ved tvivl om, hvorvidt et konkret forhold skal karakteriseres som uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling af dyr forudsættes som hidtil indhentet en udtalelse fra Det Veterinære Sundhedsråd, efter bekendtgørelse nr. 1712 af 15. december 2015 om forelæggelse af veterinærfaglige spørgsmål for det Veterinære Sundhedsråd.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

2.2. Meddelelse af påbud og forbud

2.2.1. Gældende ret

Dyreværnsloven indeholder i § 24 b, stk. 1, hjemmel til, at der kan meddeles den ansvarlige for et dyrehold påbud om inden for en fastsat frist at træffe de foranstaltninger, som findes nødvendige for at overholde regler i loven, regler fastsat i medfør heraf, eller regler i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forsvarlig behandling af dyr og beskyttelse af dyrs velfærd.

Loven indeholder ikke hjemmel til at meddele forbud.

Den nuværende påbudsbestemmelse i § 24 b, stk. 1, er afgrænset til at kunne anvendes over for den ansvarlige for et dyrehold, typisk besætningsejeren eller den driftsansvarlige og påbud kan alene meddeles, når reglerne faktisk er konstateret overtrådt. På dyreværnsområdet anvendes påbud for eksempel i forbindelse med påbud om behandling og håndtering af tilskadekomne dyr.

Bestemmelsens nuværende ordlyd om, at der alene kan meddeles påbud til den ansvarlige for et dyrehold, skal ses i sammenhæng med dyreværnslovens § 2, hvorefter enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt.

Det fremgår af forarbejderne til ændringerne af dyreværnsloven i 2009 (Folketingstidende 2008-09, tillæg A, L 162 B, s. 5047), at påbudshjemlen i § 24 b blev indført blandt andet med hensyn til de situationer, hvor det af hensyn til at sikre

dyrenes velfærd bør være muligt at påbyde en ændring af forholdene uden at skulle afvente forløbet af en politianmeldelse. Det kan for eksempel være i tilfælde af mangelfuld pleje af syge dyr, hvor den besætningsansvarlige i givet fald vil kunne pålægges at flytte dyret til en egnet sygesti eller lignende og straks iværksætte den nødvendige pleje.

Bestemmelsen fastslår, at påbud skal meddeles skriftligt, jf. § 24 b, stk. 1, 2. pkt., og at den, der har ansvaret for dyret, skal have lejlighed til at udtale sig før påbuddet meddeles, jf. § 24 b, stk. 1, 3. pkt. Kravet om skriftlighed og partshøring kan fraviges efter § 24 b, stk. 2, i det omfang det er nødvendigt for at afværge en væsentlig lidelse for dyret.

I medfør af dyreværnslovens § 21 kan politiet give den ansvarlige pålæg om dyrets behandling. Pålæg er forbeholdt situationer, hvor der er tale om uforsvarlig behandling af dyr, mens påbud meddeles efter § 24 b, stk. 1 kan ske for enhver overtrædelse af reglerne. Det følger af § 24 b, stk. 3, at pålæg udstedt af politidirektøren har fortrinsret fremfor påbud efter § 24 b, stk. 1. Et påbud bortfalder desuden, hvis der efterfølgende meddeles pålæg efter § 21 for samme forhold.

Når der meddeles påbud efter § 24 b, stk. 1, foretager tilsynsmyndigheden et ekstra kontrolbesøg, jf. § 1, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 31 af 20. januar 2015 om veterinær kontrol. Dette opfølgende besøg er gebyrbelagt og afholdes af den enkelte besætningsejer efter dyreværnslovens § 24 e, stk. 1, og tekstanmærkning nr. 158 ad 24.32.01 til § 24 på finansloven for finansåret 2016, jf. dyreværnslovens § 31 a.

Det er efter dyreværnslovens § 28, stk. 2, nr. 3, strafbart ikke at efterkomme et påbud inden for den fastsatte frist, og den ansvarlige for dyreholdet vil i sådanne tilfælde kunne straffes for såvel overtrædelse af dyreværnsloven som for manglende efterkommelse af påbuddet.

2.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den nuværende påbudsordning blev indført i dyreværnsloven med lov nr. 500 af 12. juni 2009 (Folketingstidende 2008-09, tillæg A, L 162 B, s. 5047) på baggrund af Forlig om veterinærområdet af 22. august 2008 (Veterinærforlig I). Herefter kan den ansvarlige for et dyrehold meddeles påbud om inden for en fastsat frist at træffe de foranstaltninger, som findes nødvendige for at overholde lovgivningen på området, hvis der er konstateret overtrædelser af dyreværnslovens regler, regler udstedt i medfør af loven eller regler i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forsvarlig behandling af dyr og beskyttelse af dyrs velfærd (Rådets forordning nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) Nr. 1255/97 og Rådets forordning (EF) Nr. 1099/2009 af 24. september 2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet (EØS-relevant tekst).

Med Forlig om veterinærområdet af 2. november 2012 (Veterinærforlig II) blev det aftalt at overveje at øge anvendelsen af påbud samt at indføre mulighed for brug af forbud på dyrevelfærdsområdet som en del af den styrkede incitamentsstruktur for at motivere til regeloverlevelse.

Der forekommer i praksis tilfælde, hvor andre end den ansvarlige for dyreholdet håndterer dyr. Der kan med den nuværende ordlyd herske tvivl om, hvorvidt der kan meddeles påbud i forbindelse med overtrædelser konstateret under transport samt på slagterier og samlesteder og lignende, hvortil dyr er transporteret eller opholder sig midlertidigt. Det forekommer også i praksis, at der i forbindelse med en uvarslet velfærdskontrol alene er en landbrugsmedhjælper tilstede som eneste repræsentant for besætningsejeren, og hvor det vurderes, at der er behov for at påbyde hasteforanstaltninger, som ikke kan afvente besætningsejers eller driftsleders tilstedeværelse. Tilsynsmyndigheden må for at kunne sikre dyrevelfærden være i besiddelse af egnede instrumenter til at sikre, at der hurtigst muligt rettes op på dyrevelfærds-mæssigt uforsvarlige forhold. Af hensyn til dyrenes velfærd må det i de situationer, hvor det for tilsynsmyndigheden kan være vanskeligt umiddelbart at fastlægge, hvem der er den ansvarlige for dyreholdet, endsi- gte at kontakte denne med henblik på partshøring, være muligt at meddele påbuddet eller forbuddet til for eksempel en ansat hos besætningsejeren eller til en ansat på et slagteri eller et samlested. Den ansatte, der er til stede ved kontrolbesøget, har som repræsentant for besætningsejeren, slagteriet eller samlestedet pligt til at efterleve eller iværksætte de tiltag, som meddeles i påbuddet eller forbuddet, hvis forholdets karakter forudsætter øjeblikkelig handling. Efterfølgende sendes det mundtligt meddelte påbud eller forbud skriftligt til virksomheden, besætningsejeren eller den driftsansvarlige, slagteriet eller samlestedet.

Af hensyn til dyrenes velfærd og den praktiske udførelse af kontrollen vurderer Miljø- og Fødevareministeriet, at der bør kunne meddeles påbud allerede på det tidspunkt, hvor det er åbenlyst, at der vil ske en overtrædelse af reglerne, hvis forholdet ikke rettes, i modsætning til i dag, hvor reglerne skal være konstateret overtrådt, før der kan meddeles påbud.

Et eksempel på, at det er u hensigtsmæssigt, at reglerne skal være konstateret overtrådt, før der kan meddeles påbud, er indladningskontroller i forbindelse med transport af dyr, hvor den tilsynsførende ud fra besigtigelse af antal dyr og dokumentkontrol kan konstatere, at det vil være en overtrædelse at foretage transporten som planlagt. Efter den nuværende bestemmelse kan den tilsynsførende i dag ikke meddele et påbud til chaufføren eller transportvirksomheden om for eksempel at fjerne dyr fra den planlagte transport, hvis antallet overstiger det tilladte, før transporten reelt er startet. Med den foreslåede ændring vil chaufføren såvel som transportvirksomheden kunne meddeles påbud eller forbud både i tilfælde, hvor reglerne er konstateret overtrådt, men også i de tilfælde, hvor overtrædelse af reglerne vil ske, hvis ikke forholdet ophører eller rettes.

Mens et påbud indeholder en præcisering af, hvad modtageren konkret skal gøre for at overholde en generel regel i lovgivningen, så anvendes forbud til at forbyde modtageren at udføre en bestemt handling og til at præcisere konkret, hvilken handling der skal undlades for at undgå overtrædelse af lovgivningen.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at et forbud ofte vil være mere proportionalt og mindre indgribende over for modtageren sammenlignet med et påbud, idet forbuddet overlader valget af løsning til modtageren, hvorimod påbuddet konkret fastlægger en bestemt handling. Som eksempel kan nævnes forbud mod at anvende bestemt maskinel eller materiel i forbindelse med indfangning af slagtekyllinger, hvis dette vurderes at udgøre en fare for dyrene, fremfor at meddele et påbud om, at maskinel eller materiel skal renoveres eller andet, før at indfangningen kan fortsætte.

Det følger af forvaltningslovens regler, at afgørelser i udgangspunktet skal meddeles skriftligt, og at parten i visse situationer skal have mulighed for at komme med en udtalelse forud for afgørelsen. Påbud og forbud er forvaltningsretlige afgørelser, der har retsvirkning over for virksomheden, besætningsejeren eller den driftsansvarlige. Der er ikke med de foreslåede ændringer tale om, at der sker en ændring af retstilstanden om, at meddelelse af påbud, og med forslaget også forbud, som udgangspunkt skal meddeles skriftligt, og at parten som udgangspunkt skal have mulighed for at komme med sin udtalelse, jf. § 24 b, stk. 1, 2. og 3. pkt. Den gældende retstilstand om, at disse krav, jf. § 24 b, stk. 2, undtagesvist kan fraviges i det omfang, det er nødvendigt for at afværge en væsentlig lidelse for dyret, kommer med den foreslåede ændring også til at gælde for meddelelse af forbud.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at miljø- og fødevareministeren fremadrettet kan meddele de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelsen af loven eller regler fastsat i medfør af loven eller af Den Europæiske Unions forordninger om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd (Rådets forordning nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97 og Rådets forordning (EF) Nr. 1099/2009 af 24. september 2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet (EØS-relevant tekst).

Med forslaget vil påbud og forbud kunne meddeles, hvis det konstateres, at der er sket en overtrædelse, eller at der vil ske en overtrædelse af reglerne på området, såfremt forholdet ikke rettes. Det kan eksempelvis være relevant at meddele et forbud mod transport af dyr i tilfælde, hvor dyr vil lide overlast, såfremt transporten gennemføres, for eksempel en planlagt transport af dyr i ekstremt vejr.

Bestemmelsens nuværende formulering af, at påbud kan meddeles til den ansvarlige for et dyrehold, foreslås ændret således, at tilsynsmyndigheden udtrykkeligt får mulighed

for at meddele påbud og med lovforslaget også forbud til andre end den ansvarlige for dyreholdet. Den foreslåede ændring fastsætter således, at påbuddet kan meddeles til andre end besætningsejeren, slagteriet eller samlestedet som for eksempel til en tilstedeværende repræsentant for besætningsejeren eller en ansat på et slagteri eller et samlested, hvis den ansvarlige ikke er til stede på kontrolbesøget.

Forudsætningen for, at et påbud eller forbud kan meddeles på et kontrolbesøg, er, at den, til hvem det meddeles, faktisk håndterer dyrene og derfor har en tilknytning til besætningen eller dyrene. Eksempelvis bør der kunne meddeles forbud til et slagteri mod at anvende bedøvelsesapparat eller fastholdelsesapparat, hvis disse ikke opfylder lovgivningskravene. Det er nødvendigt at gøre det klart for modtageren af påbuddet eller forbuddet, hvilke handlinger der skal iværksættes eller standses, for at loven og de med hjemmel heri fastsatte krav overholdes. Påbuddets og forbuddets indhold vil derfor afhænge af forholdene i den konkrete situation.

Som det fremgår af forarbejderne til ændringerne af dyreværnsloven i 2009 (Folketingstidende 2008-09, tillæg A, L 162 B, s. 5047), er et pålæg efter § 21 forbeholdt situationer, hvor der er tale om uforsvarlig behandling af dyr, mens et påbud vil kunne meddeles i forhold til enhver overtrædelse af dyreværnsloven eller regler fastsat i medfør heraf eller regler i Det Europæiske Fællesskabs forordninger. Dette vil med den foreslåede ændring også gælde i forhold til forbud.

Den gældende retstilstand om, at pålæg meddelt af politidirektøren efter § 21 har fortrinsret i forhold til et påbud vedrørende samme forhold, opretholdes. Dette kommer med forslaget også til at gælde i forhold til forbud.

Hvis tilsynsmyndigheden på det opfølgende besøg, der blandt andet udføres efter et meddelt påbud, jf. bekendtgørelse nr. 31 af 20. januar 2015 om veterinærkontrol konstaterer, at påbuddet ikke er efterkommet, kan det straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Dette foreslås med forslaget også at gælde for manglende overholdelse af et forbud, jf. § 28, stk. 2, nr. 3, der med forslaget bliver § 28, stk. 4, nr. 3.

Virksomheder og besætningsejere skal afholde udgifterne til det opfølgende besøg, jf. dyreværnslovens § 24 e, stk. 1, og tekstanmærkning nr. 158 ad 24.32.01 til § 24 på finansloven for finansåret 2016, jf. dyreværnslovens § 31 a, blandt andet som følge af et meddelt påbud efter § 24 b, stk. 1. Dette kommer med den foreslåede ændring også til at gælde for opfølgende besøg som følge af et forbud.

2.3. Ophævelse af krav om tilladelse til at anvende æglægningsbure

2.3.1. Gældende ret

Dyreværnslovens §§ 6-8 vedrører anvendelsen af æglægningsbure og andre ægproduktionssystemer.

Ifølge dyreværnslovens § 6 må man kun anvende æglægningsbure, hvis man har indhentet en tilladelse fra Fødevarestyrelsen. Tilladelse kan meddeles for indtil 5 år ad gangen. Bestemmelsen omfattede oprindeligt alle former for æglægningsbure, det vil sige både de såkaldte ikke-stimulusberigede bure (traditionelle æglægningsbure) og de stimulusberigede bure, det vil sige bure, hvor hønerne blandt andet skal have adgang til redekasser, strøelse og siddepinde. Anvendelsen af de traditionelle æglægningsbure blev imidlertid forbudt fra den 1. januar 2012, jf. Rådets direktiv 1999/74/EF af 19. juli 1999 om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner.

De nærmere regler for æglægningsproduktion er fastsat i bekendtgørelse nr. 32 af 11. januar 2016 om beskyttelse af æglæggende høner. Bekendtgørelsen implementerer Rådets direktiv 1999/74/EF af 19. juli 1999 om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner.

Direktivet fastsætter mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner i de traditionelle æglægningsbure, som i dag er forbudt, i de stimulusberigede bure og i alternative ægproduktionssystemer. Ved alternative systemer menes der blandt andet produktion af skrabeæg eller æg fra fritgående høner. Direktivet er et minimumsdirektiv for eksempel vedrørende areal, staldindretning m.m. og giver mulighed for fastsættelse af strengere nationale regler om beskyttelse af æglæggende høner.

Ægproducenter skal registrere sig i CHR-registeret (Miljø- og Fødevarerministeriets Centrale Husdyrbrugsregister) i overensstemmelse med § 3 i bekendtgørelse nr. 1237 af 30. oktober 2013 om registrering af besætninger i CHR. Gennem denne registrering har Fødevarestyrelsen kendskab til de ægproducenter, der skal føres kontrol med.

De særlige danske bestemmelser for alternative produktionssystemer fremgår af bekendtgørelse nr. 32 af 11. januar 2016 om beskyttelse af æglæggende høner. For alternative produktionssystemer finder bekendtgørelsen dog kun anvendelse, hvis der er mindst 350 æglæggende høner i besætningen. I bekendtgørelsen er der blandt andet krav til belægningsgraden, til indretningen af produktionssystemet og til adgang til udearealer. De særlige danske bestemmelser for produktion i stimulusberigede bure stiller blandt andet krav til areal og til kapaciteten af fodertrug og drikkevandsanlæg. Desuden er der en særlig dansk bestemmelse om, at der højst må være 10 høner pr. bur.

Dyreværnslovens § 4, stk. 1, indeholder hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om dyrs opholdsarealer og opholdsrum og om inventaret heri, herunder at opholdsrum og inventar skal godkendes, før det tages i brug. Det fremgår af § 4, stk. 2, at regler vedrørende dyr i landbruget, der ikke beror på en forpligtelse af international karakter, alene kan fremsættes efter stk. 1, når de er af mindre indgribende betydning, jf. dog § 6.

Det fremgår af dyreværnslovens § 6, stk. 2, at ministeren kan fastsætte regler om vilkårene for tilladelse og om dyrenes pleje. Bemyndigelsen giver ministeren hjemmel til at udstede administrative forskrifter om vilkårene for tilladelse til anvendelse af æglægningsbure og om pasning og pleje af burhøner. Efter § 6, stk. 3, kan ministeren fastsætte regler om indretningen, driften og anvendelsen af andre ægproduktionssystemer end dem, der er nævnt i stk. 1 og 2, det vil sige andre ægproduktionssystemer end æglægningsbure, for eksempel ved produktion af æg fra fritgående høner. Disse bemyndigelser indebærer således en fravigelse af begrænsningen i § 4, stk. 2. Bemyndigelserne i § 6, stk. 2 og 3 giver således hjemmel til at fastsætte regler, som har mere indgribende betydning end de regler, som kan fastsættes i medfør af § 4, når der er tale om regler, der ikke beror på en forpligtelse af international karakter.

Efter dyreværnslovens § 7 kan Fødevarestyrelsen tilbagekalde en tilladelse til at anvende æglægningsbure, hvis ægproducenten groft eller gentagne gange har overtrådt vilkårene for tilladelsen eller reglerne om dyrenes pasning og pleje.

Efter dyreværnslovens § 8 kan de afgørelser, som Fødevarestyrelsen træffer efter § 6, stk. 1, om tilladelse til anvendelse af æglægningsbure og efter § 7 om tilbagekaldelse af sådanne tilladelser, ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

2.3.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De producenter, der ønsker at anvende stimulusberigede bure som produktionsform, skal opfylde de krav, der fremgår af bekendtgørelsen om beskyttelse af æglæggende høner. Kravene til de stimulusberigede bure tilgodeser på tilstrækkelig vis en række af æglæggende høners basale behov. Efter Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering er der således ikke behov for at opretholde en tilladelsesordning for de stimulusberigede bure. De danske særregler for produktion af æg i stimulusberigede bure har blandt andet medvirket til, at dødeligheden i de stimulusberigede bure er den laveste af alle i forhold til de forskellige ægproduktionssystemer, ligesom de har bidraget til en forbedring af dyrevelfærd for burhøner. Der er af dyrevelfærdsmæssige hensyn fortsat behov for hjemmel til at fastsætte særlige danske regler om de alternative ægproduktionssystemer samt de stimulusberigede bure, hvorfor det er nødvendigt at opretholde bemyndigelsesbestemmelser med et indhold svarende til de gældende § 6, stk. 2 og 3.

Det foreslås, at kravet i dyreværnslovens § 6, stk. 1, om at æglægningsbure kun må anvendes med tilladelse fra Fødevarestyrelsen, ophæves, da de traditionelle bure har været forbudt siden 2012, og da der ikke vurderes at være behov for at opretholde en tilladelsesordning for så vidt angår de stimulusberigede bure.

Efter lovens vedtagelse vil bekendtgørelse nr. 32 af 11. januar 2016 om beskyttelse af æglæggende høner blive ophæ-

vet, og der vil blive udstedt en ny bekendtgørelse, der viderefører kravene til de alternative ægproduktionssystemer og til de stimulusberigede bure, med undtagelse af kravet om tilladelse til at anvende æglægningsbure.

Bemyndigelsesbestemmelsen i lovens § 6, stk. 2, om at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om dyrenes pasning og pleje, og bemyndigelsesbestemmelsen i § 6, stk. 3, om at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om indretning, driften og anvendelsen af ægproduktionssystemer, foreslås nyaffattet som konsekvens af ophævelsen af stk. 1. Der tilsigtes ingen indholdsmæssige ændringer med den foreslåede affattelse. Det er således fortsat hensigten, at bemyndigelsen skal give hjemmel til at fastsætte regler, som har mere indgribende betydning end de regler, som kan fastsættes i medfør af § 4, når der er tale om regler, der ikke beror på en forpligtelse af international karakter.

Da det foreslås, at der ikke længere skal søges om tilladelse til at anvende æglægningsbure, mister bestemmelserne i både dyreværnslovens §§ 7 og 8 deres betydning, hvorfor disse bestemmelser foreslås ophævet.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at forslaget om ophævelse af krav om tilladelse til at anvende æglægningsbure vil medføre begrænsede administrative lettelser for det offentlige.

Forslaget om udvidelse af påbudsmuligheden vurderes at kunne få mindre administrative konsekvenser som følge af en mindre stigning i antallet af meddelte påbud. Omkostninger i forbindelse med det opfølgende besøg, som tilsynsmyndigheden foretager, når der er meddelt påbud, afholdes fortsat af besætningsejeren eller virksomheden. Tilsvarende vil gælde med forslaget om indførelse af forbud. Forslaget om hjemmel til at meddele forbud vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for det offentlige, da forbud forventes at træde i stedet en række af de påbud, som udstedes i dag.

Forslaget om at skærpe straffen for overtrædelse af den gældende § 28, stk. 1, der med forslaget bliver stk. 1, 2 og 3, herunder en fordobling af fængselsstraffen, skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser af betydning.

Lovforslaget indeholder i øvrigt ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det vurderes, at forslaget om ophævelse af krav om tilladelse til at anvende æglægningsbure, herunder tidsbegrænsningen på 5 år, vil medføre mindre administrative byrdelettelser for den enkelte burægsproducent. Da der i alt kun er ca. 30 producenter på landsplan, bliver omfanget af den samlede byrdelettelser meget begrænset.

Den øvrige del af lovforslaget medfører ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for virksomheder eller borgere.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering, som har vurderet, at lovforslaget medfører administrative lettelser for erhvervslivet. De administrative lettelser består i, at lovens § 6 ændres således, at kravet om, at æglægningsbure kun må anvendes med tilladelse fra Fødevarestyrelsen, ophæves. Dermed vil de omtrent 30 burægsproducenter på landsplan opnå en mindre administrativ lettelse, da det ikke længere er nødvendigt at søge om tilladelse til at anvende æglægningsbure hvert 5. år. Team Effektiv Regulering vurderer, at de administrative lettelser ikke overstiger 4 mio. kr. på samfundsniveau årligt. De er derfor ikke kvantificeret yderligere.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget indeholder ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget indeholder ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 1. december 2015 til den 5. januar 2016 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

A-consult a/s, Advokatrådet, ALECTIA, Alternativfondet, Anticimex, Arbejdsgiverforeningen for konditorer, bagere og chokolademagere (AKBC), A/S Mortalin, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Astma- og Allergiforbundet, Bager- og Konditormestre i Danmark, Biodania, Biodynamisk Forbrugersammenslutning, Brancheforeningen for farmaceutiske industrivirksomheder i Danmark, Brancheforeningen for Kaffe og The (Niels Gade), Brancheforeningen for Lægemiddelvirksomheder i Danmark (LIF), Brancheforeningen SPT, Bryggerforeningen, Bureau Veritas, Cbfood ApS, Center for Miljø og Toksikologi på DHI Vand-Miljø-Sundhed, CIBIS - Fødevarerådgivning, Coop Danmark, Dacopa, DAKA, DAKOFO, Danish Seafood Association (DSA), Dankost ApS, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Biavlerforening, Danmarks Farve- og Lakindustri (FDLF), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Krebseavlerforening, Danmarks Restauranter og Caf er, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Akvakultur, Dansk Akvarieunion, Dansk Erhverv, Dansk Fødevaresupport, Dansk F areavl, Dansk Galop, Dansk Gede Union, Dansk Hunderegister,

Dansk Kennel Klub, Dansk Kvæg, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Primat Sammenslutning, Dansk Ride Forbund, Dansk Skaldyrcenter, Dansk Supermarked, Dansk Terrier Klub, Dansk Transport og Logistik (DTL), Dansk Travsports Centralforbund, Dansk Varefakta Nævn, Dansk Åleproducentforening, Danske Advokater, Danske Erhvervsakademier, Danske Lammeproducenter, Danske Læskedrik Fabrikanter, Danske Professionshøjskoler, Danske Regioner, Danske Speditører, Danske Svineproducenter, Danske Universiteter, Datatilsynet, DAZA (Danske Zoologiske Haver og Akvarier), DCA - Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Brancheorganisation for Vitalmidler, Den Danske Dyr lægeforening, Det Danske Fjerkræraad, Det Dyreetiske Råd, Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet - KU, Det Veterinære Sundhedsråd, DFO - Dansk Flavour Organisation, DHI - Center for Miljø og Toksikologi, DI Fødevarer, DI Handel, Diabetesforeningen, DTU - Fødevarerinstitutionen, DTU - Veterinærinstitutionen, DOSO – Dyreværnsorganisationernes Samarbejdsorganisation, Dyrefondet, Dyreforsøgstilsynet, Dyrenes Beskyttelse, Dyrenes Hjælpekomité Freja, Dyreværnsforeningen Alle Dyr's Ret, Dyreværnsrådet, E-Branchekoden ApS, Ecom v/Kim Iversen, EFSA - Effektiv Food Safety Advise, Elite Food Aps, Emballageindustrien, EMCON, eSmiley, Eurofins Steins Laboratorium, Faglig Fælles Forbund 3F, Fairtrade Mærket, FEHA, Felis Danica, Fokus på Dyr, Foodcare, Food Diagnostics ApS, FoodEfficiency, Forbrugerrådet, Force Technology, Foreningen af Danske Spiritusfabrikanter, Foreningen af Fiskeauktioner og Samlecentraler i Danmark, Foreningen af Tilsynsfunktionærer, Foreningen Fair Dog, Foreningen for Biodynamisk Jordbrug (biodynamisk), Foreningen Muslingeerhvervet (FME), Forsvarets Bygnings - & Etablisementstjeneste, FS-C.dk (Food Safety

Consult), FødevarerDanmark, FødevarerExperten, Fødevarergruppen, Fødevarerkonceptet, Gigtforeningen, Greenpeace Danmark, Grøn Hverdag, Grønlands Selvstyre, Hatting-KS A/S, HELSAM, Helsebranchens Leverandørforening, Hestens Værn, Hjerteforeningen, HORESTA, Hygiejnegruppen, Hygiejne Konsulent, Højmarklaboratoriet a/s, International Transport Danmark, Kantineledernes Landsklub, KGH customs services Danmark, KGH customs services Sverige, Kopenhagen Fur, Kommunernes Landsforening, Komply A/S, Kontrolgruppen, Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Kost, Motion & Sund fornuft (KMS), Kost og ernæringsforbundet, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen Danske Fugleforeninger (LDF), Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Frie Bønder - Levende Land, Landsforeningen Komitéen mod Dyreforsøg, Landskontoret for Heste, Lolex aps, Lynges E. Kontrol, Marine Ingredients, Mejeriforeningen, Møllers Fødevarerådgivning, Nemhygiejne, Ninkovich Consult ApS v/ Dyr læge Ognjen Ninkovic, NOAHs Sekretariat (noah), NOPALAX, Nyt Hesteliv, Nærbutikkernes Landsforening, OASA, Plastindustrien i Danmark, Poul Kjaerulff, Professionshøjskolerne, QESH Consult, Q-food ApS, QMS- Consult, Rådet for Dyreforsøg, Rådet vedrørende Hold af Særlige Dyr, Sammark, Sedan, SEGES, Sills & Løndal Rådgivning Aps, SKAT, Smiley-One, SPF-Danmark, Stop Spild Af Mad, Strømmen Vordingborg Produktionsskole, Sundhedsrådet, Teknologisk Institut, Tonny Møldrup, Veterinærmedicinsk Industriforening, Videncenter for Svineproduktion, Videncentret for Landbrug, World Animal Protection Danmark, Økologisk Landsforening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/Mindreudgifter	Negative konsekvenser/Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forslaget om skærpede straffe, herunder en fordobling af fængselsstraffe, vil ikke medføre økonomiske konsekvenser af betydning.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget om ophævelse af krav om tilladelse til at anvende æglægningsbure vil medføre begrænsede administrative lettelser.	Forslaget om udvidelse af påbudsmuligheden vurderes at kunne få mindre administrative konsekvenser som følge af en mindre stigning i antallet af meddelte påbud.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om ophævelse af krav om tilladelse til at anvende æglægningsbure vil medføre begrænsede administrative byrdelettelser.	Ingen

Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget har ingen EU-retlige konsekvenser.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af lovens § 6, at æglægningsbure kun må anvendes med tilladelse fra Fødevarestyrelsen. Tilladelse meddeles for indtil 5 år ad gangen. Videre fremgår det af stk. 2, at miljø- og fødevarerministeren fastsætter regler om vilkårene for tilladelse og om dyrenes pasning og pleje og af stk. 3, at miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om indretningen, driften og anvendelsen af andre ægproduktionssystemer end dem, der er nævnt i stk. 1 og 2.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 6, stk. 1, ophæves. Samtidig foreslås det som en konsekvens og af redaktionelle grunde, at bemyndigelserne i stk. 2 og 3 bliver samlet i én bemyndigelsesbestemmelse. Herefter foreslås § 6 alene at bestå af et stykke, som fastsætter ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler på området.

Med forslaget ophæves kravet i lovens § 6, stk. 1, om at æglægningsbure kun må anvendes med tilladelse fra Fødevarestyrelsen. Forslaget indebærer, at det fra og med lovens ikrafttræden ikke længere vil være nødvendigt at søge om tilladelse til anvendelse af æglægningsbure. Baggrunden for forslaget er, at det siden 1. januar 2012 har været forbudt at anvende traditionelle æglægningsbure, og at de producenter, der ønsker at anvende stimulusberigede bure som produktionsform, skal opfylde de krav, der fremgår af bekendtgørelsen om beskyttelse af æglæggende høner. Kravene til de stimulusberigede bure tilgodeser på tilstrækkelig vis en række af æglæggende hønens basale behov. Efter Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering er der således ikke behov for at opretholde en tilladelsesordning for de stimulusberigede bure.

Dyreværnslovens § 4, stk. 1, indeholder hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om dyrs opholdsarealer og opholdsrum og om inventaret heri, herunder at opholdsrum og inventar skal godkendes, før det tages i brug. Det fremgår af § 4, stk. 2, at regler vedrørende dyr i landbruget, der ikke beror på en forpligtelse af international karakter, alene kan fremsættes efter stk. 1, når de er af mindre indgribende betydning, jf. dog § 6.

Det fremgår af dyreværnslovens § 6, stk. 2, at ministeren kan fastsætte regler om vilkårene for tilladelse og om dyrenes pasning og pleje. Bemyndigelsen giver ministeren hjemmel til at udstede administrative forskrifter om vilkårene for tilladelse til anvendelse af æglægningsbure og om pasning og pleje af burhøner. Efter § 6, stk. 3, kan ministeren fastsætte regler om indretningen, driften og anvendelsen af andre ægproduktionssystemer end dem, der er nævnt i stk. 1 og 2, det vil sige andre ægproduktionssystemer end æglægningsbure, for eksempel produktion af æg fra fritgående høner og skrabe høner.

Disse bemyndigelser indebærer således en fravigelse af begrænsningen i § 4, stk. 2, idet § 6, stk. 2 og 3 giver hjemmel til at fastsætte regler, som har mere indgribende betydning end de regler, som kan fastsættes i medfør af § 4, når der er tale om regler, der ikke beror på en forpligtelse af international karakter.

Med den foreslåede formulering samles ministerens bemyndigelser på området i én bestemmelse. Der foreslås ingen indholdsmæssige ændringer af bemyndigelsen med den foreslåede bestemmelse, herunder ingen ændring i bemyndigelsens rækkevidde i forhold til lovens § 4. Det er således forsat hensigten, at bestemmelsen skal give hjemmel til at fastsætte regler, som har indgribende betydning, herunder også regler, som ikke beror på en international forpligtelse.

I forbindelse med denne lovs ikrafttræden vil Miljø- og Fødevarerministeriet ophæve bekendtgørelse nr. 32 af 11. januar 2016 om beskyttelse af æglæggende høner, hvorefter der vil blive udstedt en ny bekendtgørelse, der indholdsmæssigt vil være tilpasset ophævelsen af kravet i § 6, stk. 1, om tilladelse til at anvende æglægningsbure.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.3.

Til nr. 2

Efter § 7 kan Fødevarestyrelsen tilbagekalde en tilladelse til at anvende æglægningsbure ved grov eller gentagen overtrædelse af vilkårene for tilladelsen eller af regler om dyrenes pasning eller pleje.

Det fremgår af § 8, at afgørelser, der træffes efter § 6, stk. 1, og § 7, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås at §§ 7-8 ophæves som konsekvens af ophævelse af kravet i lovens § 6, stk. 1, om tilladelse til at anvende æglægningsbure, jf. lovforslagets nr. 1.

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse i § 24 b, stk. 1, kan der, når der er konstateret overtrædelse af reglerne, meddeles den ansvarlige for et dyrehold påbud om inden for en fastsat frist at træffe de foranstaltninger, som findes nødvendige for at overholde reglerne. Disse påbud skal meddeles skriftligt, og det skal være muligt for den, der har ansvaret for dyret at udtale sig, før påbuddet meddeles.

Med den foreslåede ændring af § 24 b, stk. 1, gives miljø- og fødevareministeren hjemmel til at meddele de påbud og forbud, der anses for nødvendige til at sikre overholdelsen af loven eller regler fastsat i medfør af loven eller af Den Europæiske Unions forordninger om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd.

En bestemmelse med tilsvarende indhold findes i § 63 i lov om hold af dyr, dyrlægelovens § 34 og fødevarelovens § 52.

Med den med forslaget foreslåede ændring, vil det således være muligt at meddele påbud og forbud allerede på det tidspunkt, hvor det er åbenlyst, at der vil ske en overtrædelse af reglerne, hvis forholdet ikke rettes, i modsætning til i dag, hvor reglerne skal være konstateret overtrådt, før der kan meddeles påbud.

Den foreslåede ændring skal sikre, at tilsynsmyndigheden er i besiddelse af de instrumenter, der er egnede til at sikre, at reglerne overholdes, samtidig med, at de er proportionale i forhold til overtrædelsen. Udgangspunktet vil fortsat være, at påbud, og med den foreslåede ændring også forbud, meddeles til den ansvarlige for dyreholdet, altså typisk besætningsejeren eller den driftsansvarlige. Dog bliver det med den foreslåede ændring også muligt, at påbud og forbud kan meddeles til personer, der repræsenterer besætningsejeren, slagteriet eller et samlested, for eksempel en ansat der i kontrolsituationen håndterer dyrene, uden at disse personer som sådan er ansvarlige for dyreholdet. Det kan for eksempel være tilfælde, hvor det for at sikre dyrenes velfærd er nødvendigt at meddele påbud eller forbud, men hvor det for tilsynsmyndigheden kan være vanskeligt umiddelbart at fastslå det formelle ansvarsforhold. Bestemmelsen bringes derfor på linje med dyreværnslovens § 1, som retter sig mod enhver og ikke kun mod den, der holder dyr, jf. dyreværnslovens § 2.

Med den foreslåede ændring vil forbud kunne anvendes i situationer, hvor et påbud ikke vurderes proportionalt med overtrædelsen, eller hvor et påbud ikke i tilstrækkelig grad vil sikre overholdelse af reglerne.

Karakteren af de enkelte påbud og forbud vil afhænge af den konkrete situation. Der er ikke med de foreslåede ændringer tale om, at der sker en ændring af retstilstanden om, at med-

delelse af påbud, og med forslaget også forbud, som udgangspunkt skal meddeles skriftligt, og at parten som udgangspunkt skal have mulighed for at komme med sin udtalelse, jf. § 24 b, stk. 1, 2. og 3. pkt. Den gældende retstilstand om, at disse krav, jf. § 24 b, stk. 2, undtagelsesvist kan fraviges i det omfang, det er nødvendigt for at afværge en væsentlig lidelse for dyret, kommer med den foreslåede ændring også til at gælde for meddelelse af forbud.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.

Til nr. 4

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 24 b, stk. 3, kan der ikke meddeles påbud efter stk. 1, hvis der i forvejen er meddelt pålæg efter § 21 vedrørende samme forhold. Det fremgår desuden af forarbejderne til ændringerne af dyreværnsloven i 2009 (Folketingstidende 2008-09, tillæg A, L 162 B, s. 5047), at hjemlen i § 24 b, stk. 1, til at meddele påbud vil kunne anvendes i forhold til enhver overtrædelse af dyreværnsloven eller regler fastsat i medfør heraf, mens politidirektørens mulighed for pålæg efter § 21 er forbeholdt situationer, hvor der er tale om uforsvarlig behandling af dyr. Med forslaget tilsigtes ingen ændringer i den gældende retstilstand om, at pålæg, meddelt efter § 21 vedrørende samme forhold, har fortrinsret i forhold til påbud meddelt efter § 24 b, stk. 1, og med den foreslåede ændring får pålæg også fortrinsret i forhold til forbud.

Besætningsejeren vil med ændringen også skulle afholde udgifterne til opfølgende besøg, jf. dyreværnslovens § 24 e, stk. 1, og tekstanmærkning nr. 158 ad 24.32.01 til § 24 på finansloven for finansåret 2016, jf. dyreværnslovens § 31 a, som følge af forbud meddelt efter § 24 b, stk. 1, ligesom dette er tilfældet med påbud meddelt efter § 24 b, stk. 1. De udgifter, som besætningsejeren skal afholde, vil blandt andet være udgifter til dækning af opfølgende besøg med henblik på at kontrollere, om besætningsejeren har efterkommet påbuddet eller forbuddet.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.

Til nr. 5

Det fremgår af dyreværnslovens § 28, stk. 1, at den, som ved overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år. Ved udmålingen af straffen skal der tages hensyn til, om der foreligger uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyr. Har forholdet haft karakter af mishandling, er straffen fængsel indtil 1 år, i gentagelsestilfælde indtil 2 år.

Videre fremgår det af § 28, stk. 2, at medmindre højere straf er forskyldt efter stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder den, der

1) overtræder §§ 1-3, § 3 a, stk. 1, § 5, § 6, stk. 1, § 9, § 11, stk. 2, § 13, stk. 1, § 14, stk. 1 og 2, § 16, § 17, stk. 1-3, § 18, stk. 1, § 19, § 19 a og § 24 a, stk. 4,

2) tilsidesætter et vilkår for en tilladelse eller

3) undlader at efterkomme et påbud efter § 24 b, stk. 1.

Det foreslås, at § 28, stk. 1, bliver opdelt i tre stykker efter forholdets grovhed, således at stk. 1 kommer til at omhandle forhold af uforsvarlig behandling af dyr, stk. 2 forhold af grovere uforsvarlig behandling af dyr, og stk. 3 forhold med karakter af mishandling af dyr.

Den foreslåede ændring af § 28, stk. 2, der med forslaget bliver stk. 4, er en konsekvensændring som følge af henholdsvis opdelingen af § 28, stk. 1, i tre stykker, ophævelsen af bestemmelsen i dyreværnslovens § 6, stk. 1, og ændringen af § 24 b, stk. 1, om påbud og forbud, jf. lovforslagets nr. 1, nr. 3 og nr. 5.

Idet kravet i § 6, stk. 1, om at æglægningsbure kun må anvendes med tilladelse fra Fødevarestyrelsen, foreslås ophævet, vil en straffebestemmelse om overtrædelse af dette krav ikke længere være relevant. Henvisningen i § 28, stk. 2, nr. 1, der med forslaget bliver stk. 4, nr. 1, til § 6, stk. 1, udgår derfor.

Med lovforslaget foreslås strafferammen vedrørende grovere uforsvarlig behandling af dyr ændret fra bøde eller fængsel indtil 1 år til bøde eller fængsel indtil 2 år i et nyt stk. 2. Bestemmelsen i § 28, stk. 1, foreslås ændret således, at stk. 1 fremover alene vedrører uforsvarlig behandling af dyr, herunder i gentagelsestilfælde, og strafferammen er derfor fortsat bøde eller fængsel indtil 1 år. I sager om forhold med karakter af mishandling af dyr foreslås strafferammen ændret fra fængsel indtil 1 år, i gentagelsestilfælde fængsel indtil 2 år, til fremover i alle tilfælde at være fængsel indtil 2 år, jf. det foreslåede nye stk. 3. Som følge af den foreslåede ændring af strafferammen bortfalder behovet for den gældende, særlige strafferamme til gentagelsestilfælde i sager om forhold med karakter af mishandling. Der vil således være rummelighed indenfor den foreslåede strafferamme til at tage højde for gentagelsestilfælde. Den foreslåede ændring af dyreværnslovens § 28, stk. 1, indebærer en væsentlig skærpelse af strafniveauet i grovere dyreværnsager. Ændringen har til formål at hæve strafniveauet for sager om mishandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr og gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr – såvel i som udenfor erhverv, herunder både hvad angår udmålingen af bøder og fængselsstraffe. Dette gælder dog ikke for så vidt angår bøde- og størrelser i de sager om transport af dyr, hvor bøde- og størrelserne blev skærpet med lov nr. 530 af 6. juni 2007 om ændring af dyreværnsloven. Med forslaget tilsigtes der ingen skærpelse af strafniveauet for førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling af dyr.

Udgangspunktet for de idømte fængselsstraffe for forhold med karakter af mishandling af dyr ligger på ca. 30 dage. Som eksemplerne i de almindelige bemærkninger, pkt.

2.1.1.4. viser, gælder dette også i tilfælde, hvor overtrædelser er begået forsætligt.

Med lovforslaget foreslås det at skærpe fængselsstraffene for forhold med karakter af mishandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr og i gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, både hvad angår overtrædelser i og udenfor erhverv. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.2.2., tilsigter lovforslaget, at de fængselsstraffe, der idømmes for grovere forhold, fremover bliver fordoblet i forhold til det nuværende strafniveau.

Med lovforslaget foreslås endvidere en fordobling af bødeniveauerne i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr og gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr (for så vidt der ikke skal idømmes fængselsstraf), både i og udenfor erhvervsforhold, dog foreslås der ingen ændringer i bødestørrelserne for så vidt angår visse sager om transport af dyr i erhvervsøjemed (jf. ovenfor).

Følgende strafpositioner foreslås som udgangspunkt for strafudmålingen.

Overtrædelser udenfor erhvervsforhold (privates hold af dyr):

<i>Overtrædelse</i>	<i>1. gang</i>	<i>2. gang</i>
Uforsvarlig behandling af dyr	2.000 kr.	6.000 kr.
Grovere uforsvarlig behandling af dyr	10.000 kr.	15.000 kr.

Overtrædelser i erhvervsforhold (bortset fra visse transportsager):

<i>Overtrædelse</i>	<i>1. gang</i>	<i>2. gang</i>
Uforsvarlig behandling af dyr	5.000 kr.	15.000 kr.
Grovere uforsvarlig behandling af dyr	20.000 kr.	30.000 kr.

Derudover finder Miljø- og Fødevarerministeriet, at det skal anses som en skærpelse omstændighed, hvis der i sager inden for erhverv foreligger gentagne og eventuelt systematiske overtrædelser, hvilket bør føre til en væsentlig højere bøde end det ovenfor anførte i andengangstilfælde inden for erhverv.

Der foreslås ingen ændringer i bødestørrelserne for så vidt angår de sager om transport af dyr, hvor bødestørrelserne blev skærpet med lov nr. 530 af 6. juni 2007 om ændring af dyreværnsloven.

For at modvirke, at personer som led i deres erhverv konsekvent overtræder dyreværnslovgivningen, er det Miljø- og Fødevarerministeriets opfattelse, at der i sådanne sager vil kunne være grundlag for absolut kumulation, det vil sige sammenlægning af de bøder, der isoleret set er forskyldt i de enkelte tilfælde. Derved opnås samme retsstilling for det øvrige erhverv som for dyretransporter.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

§ 28, stk. 2, nr. 1, der med forslaget bliver stk. 4, nr. 1, fastsætter strafferammen for overtrædelse af nærmere angivne bestemmelser i dyreværnsloven, mens stk. 2, nr. 2, der med forslaget bliver stk. 4, nr. 2, fastsætter strafferammen for tilsidesættelse af et vilkår for en tilladelse. § 28, stk. 2, nr. 3, der med forslaget bliver stk. 4, nr. 3, fastsætter strafferammen for at undlade at efterkomme et påbud efter § 24 b, stk. 1. De bestemmelser, som er strafbelagt efter den foreslåede § 28, stk. 4, nr. 1, er følgende:

§§ 1-3 (de generelle standarder for behandling, pasning og opstaldning af dyr)

§ 3 a, stk. 1 (forbud mod seksuel omgang med eller foretage seksuelle handlinger med dyr)

§ 5 (forbud mod tvangsfodring af dyr)

§ 9 (forbud mod at anvende levende dyr som mål ved øvelses- og kapskydning)

§ 11, stk. 2 (forbud mod fremvisning af visse hale- eller ørekuperede hunde)

§ 13, stk. 1 (aflivning af dyr så hurtigt og smertefrit som muligt og forbud mod drukning af dyr)

§ 14, stk. 1 og 2 (visse operative indgreb på dyr må kun foretages af en dyrlæge samt forbud mod kosmetiske operationer på dyr)

§ 16 (forbud mod at sætte andet end en glat ring i trynen på svin)

§ 17, stk. 1-3 (forbud mod fremvisning af dyr i cirkus mv. hvis dyret påføres væsentlig ulempe derved, forbud mod fremvisning af dyr i omrejsende menagerier samt forbud mod oprettelse af zoologiske haver, dyreparker og lignende uden Fødevarerstyrelsens tilladelse)

§ 18, stk. 1 (forbud mod erhvervsmæssigt opdræt af og handel med andre dyr end landbrugsdyr samt drift af dyrepensioner og dyreinternater samt formidling af dyr uden Fødevarerstyrelsens tilladelse)

§ 19 (forbud mod at overdrage dyr til børn under 16 år uden forældemyndigindehaverens samtykke)

§ 19 a (forbud mod salg af hunde på markeder)

§ 24 a, stk. 4 (pligt til at yde vejledning og hjælp til tilsynsmyndighederne ved kontrol af dyrehold m.v.).

Bestemmelsen finder kun anvendelse i sager, hvor de strafbare forhold ikke har udgjort uforsvarlig behandling af dyr eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, herunder med karakter af mishandling.

Det bemærkes, at der med forslaget ikke er sket tilføjelser af bestemmelser, som er strafbelagt efter § 28, stk. 2, nr. 1, der med forslaget bliver stk. 4, nr. 1, i forhold til den gældende bestemmelse. Med den foreslåede nyaffattelse foreslås således ingen selvstændige ændringer af bestemmelsen.

Når overtrædelsen er begået som led i erhverv, bør der i disse sager som udgangspunkt ikke udmåles bøder under følgende strafpositioner for ikke uforsvarlig behandling af dyr (væsentlig ulempe), jf. dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 7, som efter forslaget bliver § 28, stk. 4, jf. stk. 9, i anden gangstilfælde, for så vidt der ikke findes grundlag for fængselsstraf:

<i>Overtrædelse</i>	<i>1. gang</i>	<i>2. gang</i>
Ikke uforsvarlig behandling af dyr (væsentlig ulempe)	3.000 kr.	4.500 kr.

Hvis der er tale om brud på helt formelle regler, og hvor dyret ikke konkret har været udsat for væsentlig ulempe m.v. kan mindre bøder efter omstændighederne anses for passende. Som et eksempel fra transportområdet kan nævnes tilfælde, hvor en vognmand har glemt at medbringe sin autorisation til transport af dyr, men hvor transporten i øvrigt er foregået upåklageligt.

Efter den foreslåede § 28, stk. 4, nr. 2, er straffen fortsat bøde eller fængsel indtil 4 måneder, hvis man tilsidesætter et vilkår for en tilladelse, for eksempel tilladelse til erhvervsmæssig handel med dyr eller drift af zoologiske anlæg. Bestemmelsen finder kun anvendelse i sager, hvor de strafbare forhold ikke har udgjort uforsvarlig behandling af dyr eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, herunder med karakter af mishandling. Desuden vil en vilkårsovertrædelse kunne medføre, at tilladelsen tilbagekaldes.

Den foreslåede ændring af § 28, stk. 2, nr. 3, der med forslaget bliver § 28, stk. 4, nr. 3, er en konsekvensændring som følge af den foreslåede hjemmel til at meddele forbud, jf. lovforslagets § 1, nr. 3. Med ændringen vil en overtrædelse af et forbud meddelt efter § 24 b, stk. 1, kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Hvis tilsynsmyndigheden ved det opfølgende besøg, der blandt andet udføres efter, at der er påvist manglende overholdelse af reglerne på området, konstaterer, at et forbud ikke er efterkommet, kan overtrædelsen straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, tilsvarende den nuværende retstilstand for påbud, der ikke er efterkommet, jf. det foreslåede stk. 4, nr. 3.

Med lovforslaget tilsigtes ingen ændring af strafniveauet for forhold, som er omfattet af disse bestemmelser.

Der henvises til pkt. 2.1.2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det fremgår af § 28, stk. 7, at det ved udmåling af straf efter denne lov eller efter regler fastsat i medfør af stk. 5 og 6 anses som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv, herunder dyretransporter.

Den foreslåede ændring af bestemmelsens henvisninger er en konsekvens af forslaget om at opdele § 28, stk. 1, i tre stykker, således at straf for uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr og forhold med karakter af mishandling af dyr bliver reguleret i særskilte stykker.

Til nr. 7

Det fremgår af § 29, stk. 4, at den, der med kendskab til en rettighedsfrakendelse efter bestemmelsens stk. 1 eller 3 overlader dyr i en anden persons varetægt, straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 måneder, såfremt der herved etableres en tilstand i strid med

forbuddet. Efter bestemmelsens 2. pkt. finder § 28, stk. 9, der med forslaget bliver stk. 11, om at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede ændring af henvisningen i 2. pkt. er en konsekvens af forslaget om at opdele § 28, stk. 1, i tre stykker, således at straf for uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr og forhold med karakter af mishandling af dyr bliver reguleret i særskilte stykker.

Til nr. 8

Det fremgår af § 32, stk. 4, at overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i bestemmelsens stk. 2 og 3, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Efter bestemmelsens 2. pkt. finder § 28, stk. 7, som med forslaget bliver stk. 9, om, at det anses som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv, herunder dyretransporter, tilsvarende anvendelse. Den foreslåede ændring af henvisningen i 2. pkt. er en konsekvens af forslaget om at opdele § 28, stk. 1, i tre stykker, således at straf for uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr og forhold med karakter af mishandling af dyr bliver reguleret i særskilte stykker.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2016.

Loven finder anvendelse på overtrædelser af dyreværnslovgivningen, der begås efter den 1. juli 2016. Er gerningsmanden tidligere blevet straffet for overtrædelse af dyreværnslovgivningen, kan sådanne overtrædelser tillægges gentagelsesvirkning efter de nye regler.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I dyreværnsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1150 af 12. september 2015, foretages følgende ændringer:

1. § 6 affattes således:

»§ 6. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om indretning, drift og anvendelse af ægproduktionssystemer, herunder om pasning og pleje af æglæggende høner.«

2. §§ 7 og 8 ophæves.

3. § 24 b, stk. 1, affattes således:

»Miljø- og fødevareministeren kan meddele de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelsen af loven eller regler fastsat i medfør af loven eller af Den Europæiske Unions forordninger om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd. Påbud og forbud skal meddeles skriftligt. Endvidere skal den, der har ansvaret for dyret, have lejlighed til at udtale sig, før et påbud eller forbud meddeles.«

4. To steder i § 24 b, stk. 3, og i § 24 e, stk. 1, ændres »påbud« til: »påbud eller forbud«.

5. § 28, stk. 1 og 2, ophæves og i stedet indsættes:

»Den, som ved overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

§ 6. Æglægningsbure må kun anvendes med tilladelse fra Fødevarestyrelsen. Tilladelse meddeles for indtil 5 år ad gangen.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om vilkårene for tilladelse og om dyrenes pasning og pleje.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om indretningen, driften og anvendelsen af andre ægproduktionssystemer end dem, der er nævnt i stk. 1 og stk. 2.

§ 7. Fødevarestyrelsen kan tilbagekalde en tilladelse til at anvende æglægningsbure ved grov eller gentagen overtrædelse af vilkårene for tilladelsen eller af regler om dyrenes pasning eller pleje.

§ 8. Afgørelser, der træffes efter § 6, stk. 1, og § 7, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 24 b. Konstaterer en person nævnt i § 24 a, stk. 1, at regler i denne lov, regler fastsat i medfør heraf eller regler i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forsvarlig behandling af dyr og beskyttelse af dyrs velfærd er overtrådt, kan en myndighed under Miljø- og Fødevareministeriet meddele den ansvarlige for et dyrehold påbud om inden for en fastsat frist at træffe de foranstaltninger, som findes nødvendige for at overholde disse regler. Påbud skal meddeles skriftligt. Endvidere skal den, der har ansvaret for dyret, have lejlighed til at udtale sig, før påbuddet meddeles.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Der kan ikke meddeles påbud efter stk. 1, hvis den ansvarlige for dyreholdet i forvejen er meddelt pålæg efter § 21 vedrørende samme forhold. Et påbud meddelt i medfør af stk. 1 bortfalder, hvis der efterfølgende udstedes pålæg efter § 21 vedrørende samme forhold.

§ 24 e. Udgifter i forbindelse med den opfølgende besætningskontrol, der finder sted i forbindelse med egenkontrollen eller som følge af et påbud efter § 24 b, afholdes af den enkelte besætningsejer, medmindre miljø- og fødevareministeren bestemmer andet.

Stk. 2-3. ---

§ 28. Den, som ved overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år. Der skal ved udmålingen af straffen

tages hensyn til, om der foreligger uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyr. Har forholdet haft karakter af mishandling, er straffen fængsel indtil 1 år, i gentagelsestilfælde indtil 2 år.

Stk. 2. Medmindre højere straf er forskyldt efter stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder den, der

- 1) overtræder §§ 1-3, § 3 a, stk. 1, § 5, § 6, stk. 1, § 9, § 11, stk. 2, § 13, stk. 1, § 14, stk. 1 og 2, § 16, § 17, stk. 1-3, § 18, stk. 1, § 19, § 19 a og § 24 a, stk. 4,
- 2) tilsidesætter et vilkår for en tilladelse eller
- 3) undlader at efterkomme et påbud efter § 24 b, stk. 1.

Stk. 3-6. ---

Stk. 7. Ved udmåling af straf efter denne lov eller efter regler fastsat i medfør af stk. 5 og 6 anses det som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv, herunder dyretransporter.

Stk. 8.-9. ---

§ 29. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 måneder straffes den, der med kendskab til et forbud efter stk. 1 eller stk. 3 overlader dyr i en anden persons varetægt, såfremt der herved etableres en tilstand i strid med forbuddet. § 28, stk. 9, finder tilsvarende anvendelse.

§ 32. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i stk. 2 og stk. 3, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. § 28, stk. 7, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Har det i stk. 1 nævnte forhold haft karakter af grovere uforsvarlig behandling af dyr, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 3. Har det i stk. 2, jf. stk. 1, nævnte forhold haft karakter af mishandling, er straffen fængsel indtil 2 år.

Stk. 4. Med mindre højere straf er forskyldt efter stk. 1-3, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder den, der

- 1) overtræder §§ 1-3, § 3 a, stk. 1, § 5, § 9, § 11, stk. 2, § 13, stk. 1, § 14, stk. 1 og 2, § 16, § 17, stk. 1-3, § 18, stk. 1, § 19, § 19 a og § 24 a, stk. 4,
- 2) tilsidesætter et vilkår for en tilladelse eller
- 3) undlader at efterkomme et påbud eller forbud efter § 24 b, stk. 1.«

Stk. 3 - 9 bliver herefter stk. 5 - 11.

6. I § 28, *stk. 7*, der bliver *stk. 9*, ændres »*stk. 5 og 6*« til: »*stk. 7 og 8*«.

7. I § 29, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres »§ 28, *stk. 9*« til: »§ 28, *stk. 11*«.

8. I § 32, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres »§ 28, *stk. 7*« til: »§ 28, *stk. 9*«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2016.